

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

14 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Ursache Petru,

Judecători - Timofti Vladimir, Alerguș Constantin

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către succesorul părții vătămate Mocăneț Valeriu și de către inculpatul Prisăcaru Ion cu avocatul Foltea Vasile, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 noiembrie 2017, în cauza penală privindu-l pe

Prisăcaru Ion Xxxxx, născut la xxxxxx, originar și domiciliat în r-nul xxxx, s. xxxxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 14.06.2013 – 19.02.2015 (prima instanță);
2. 13.03.2015 – 18.01.2016 (instanța de apel);
3. 25.03.2016 – 07.06.2016 (instanța de recurs ordinar);
4. 18.07.2016 – 15.11.2017 (instanța de apel);
5. 16.01.2018 – 14.03.2018 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursurilor ordinare în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Ialoveni din 19 februarie 2015, Prisăcaru Ion a fost achitat de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a), b) Cod penal, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că prin rechizitoriu, Prisăcaru Ion este învinuit că la 03.11.2012, deplasându-se pe traseul Chișinău-Leușeni, la km 21+322 m, conducând automobilul de model „Mercedes Vito”, cu n/î xxxxxx, contrar prevederilor art. 45 și 51 lit. c) din Regulamentul circulației rutiere, nu a respectat dexteritatea în conducere, care i-ar fi permis să prevadă situațiile periculoase, nu a ținut cont de situația rutieră, înainte de a depăși, conducătorul vehiculului trebuia să se asigure că poate efectua depășirea fără a pune în pericol sau a stânjeni circulația din sens opus, adică banda pe care urmează are un spațiu suficient și viteza vehiculului ce urmează a fi depășit permite executarea acestei manevre, ieșind la depășire s-a tamponat în automobilul de model „VW-Golf” cu n/î xxxxx, condus de către Balmuș Serghei, ca rezultat a

cauzat ultimului leziuni corporale, iar pasagerul din automobilul de model „Mercedes Vito”, Mocăneț Gheorghe a decedat.

Conform raportului de expertiză medico-legală nr. 3301/D din 12.12.2012, lui Balmuș Serghei i-a fost cauzată fractură închisă cominutivă a osului femural stâng în 1/3 medie proximală cu deplasarea fragmentelor femurului stâng, care au fost cauzate de acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur, prezentând pericol pentru viață și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală gravă.

De asemenea, conform raportului de expertiză medico-legală cu nr. 137/2171 din 25.12.2012, decesul lui Mocăneț Gheorghe a survenit în rezultatul hemoragiei interne, complicație a rupturii cordului, ca consecință a traumei închise a toracelui. La examinarea medico-legală a cadavrului s-au depistat următoarele leziuni corporale: echimoză în regiunea toracelui, fractura sternului, fractura coastelor bilaterale pe mai multe linii anatomice cu revărsate sanguine în țesuturile moi adiacente fracturilor fără lezarea pleurei parietale, ruptura pericardului, ruptura codului, contuzia hilurilor pulmonare, excoriații și plăci contuze în regiunea feței, leziuni ce au fost produse intravital prin acțiunea traumatică a unui corp(-uri) contondent(-e) dur(-e) sau la lovirea de asemenea corp(-uri), posibil de părțile proeminente a salonului unității de transport, au legătură causală directă cu survenirea decesului și în comun sunt periculoase pentru viață, ce se califică ca vătămare gravă.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apeluri de către:

3.1. Procurorul în Procuratura r. Ialoveni, Cîrlan Valeriu, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Prisăcaru Ion să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a), b) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu executare în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani și admiterea acțiunii civile.

În argumentarea apelului procurorul a invocat că:

- este greșită concluzia primei instanțe, precum că învinuirea formulată nu s-a confirmat. În învinuirea înaintată s-a specificat faptul că Prisăcaru Ion a încălcat prevederile art. 45 RCR care prevede, că conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția, dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase, starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii, situația rutieră, iar în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului și art. 51 lit. c) RCR, care prevede că înaintea depășirii, conducătorul vehiculului

trebuie să se asigure că poate efectua depășirea fără a pune în pericol sau a stânjeni circulația din sens opus, adică banda pe care urmează să se angajeze, are un spațiu suficient și viteza vehiculului ce urmează a fi depășit permite executarea acestei manevre;

- deși instanța a menținut că învinuirea nu conține care încălcări ale RCR au fost admise de către Prisăcaru Ion, în învinuire s-a indicat expres care anume încălcări au fost admise de inculpat, încălcările prevăzute la art. 45 și art. 51 lit. c) al RCR. De asemenea, în învinuire se specifică modul de comitere a infracțiunii și anume prin conducerea automobilului cu încălcarea prevederilor RCR, fapt care a dus la producerea accidentului și decesul victimei, deci este prezentă în totalitate latura obiectivă a infracțiunii, prin faptă, prejudiciu cauzat și legătura de cauzalitate dintre încălcarea RCR și decesul victimei Mocăneț Gheorghe și vătămarea corporală gravă a lui Balmuș Serghei, fiind prezentă și latura subiectivă, anume intenția față de încălcarea regulilor de circulație rutieră și imprudența față de urmările prejudiciabile;

- învinuirea incriminată lui Prisăcaru Ion este confirmată prin declarațiile martorilor audiați, precum și a părții vătămate.

3.2. Avocatul Bogos Alexandru în numele părții vătămate Balmuș Serghei, solicitând casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Prisăcaru Ion să fie condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, cu admiterea integrală a acțiunii civile.

În argumentarea apelului, avocatul a invocat că:

- este neîntemeiată concluzia instanței de judecată privind achitarea inculpatului, având în vedere că vinovăția lui Prisăcaru Ion este confirmată prin declarațiile părții vătămate Balmuș Serghei, care în urma accidentului rutier a suportat două intervenții chirurgicale, costul tratamentului fiind în sumă de 90 000 lei;

- în rezultatul accidentului din data de 03.11.2012, a fost avariata mașina lui Balmuș Serghei, de model „Volkswagen Golf” cu n/î xxxxxx, și deteriorată considerabil;

- pentru determinarea prejudiciului a fost efectuată expertiza automobilului, a fost efectuat un act de examinare al mijlocului de transport auto. Astfel, experții au ajuns la concluzia, că automobilul „VW Golf”, n/î xxxxxx nu este rațional de reparat, deoarece valoarea cheltuielilor depășesc valoarea medie de piață a unui automobil analogic. Costul reconștituit al automobilului numit constituind – 7123,26 euro – 113624,54 lei;

- în rezultatul infracțiunii comise de Prisăcaru Ion, partea vătămată Balmuș Serghei a suportat un prejudiciu material pentru cheltuieli de tratament, de deplasare, convorbiri telefonice și alimentație specială, precum și cheltuielile pentru asistența juridică acordată de avocat și alte cheltuieli aferente cazului;

- învinuirea înaintată lui Prisăcaru Ion, este confirmată prin declarațiile martorilor Oprunenco Mihail, Radețcaia Ecaterina, Croitoru Silvia;

- martorii prezentați de inculpat - Colun Nicolae, Filip Alexandru, Istrate Adrian, sunt niște persoane care nu au văzut accidentul, au ajuns la fața locului deja după producerea lui, acești martori au înaintat doar niște presupuneri, și singura circumstanță care s-a confirmat a fost faptul că autoturismul de model „Mercedes Vito”, a fost ridicat pe roți și mișcat de mai multe ori de la locul tamponării până la sosirea echipajului poliției. Martorii prezentați sunt prieteni și cunoștințe cu inculpatul, fiind din aceeași localitate.

- instanța la emiterea sentinței s-a axat pe declarațiile inculpatului, care nu-și găsesc confirmarea în materialele cauzei penale și au un caracter de autoapărare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 ianuarie 2016, au fost admise apelurile declarate, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Prisăcaru Ion a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a), b) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 4 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani.

Acțiunea civilă înaintată de Balmuș Serghei în partea prejudiciului material a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor materiale să hotărască instanța civilă.

Acțiunea civilă înaintată de Balmuș Serghei în partea prejudiciului material a fost admisă și dispusă încasarea de la Prisăcaru Ion în folosul părții vătămate Balmuș Seghei prejudiciul moral în sumă de 50 000 lei.

4.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că Prisăcaru Ion la data de 03.11.2012, deplasându-se pe traseul Chișinău-Leușeni, la km 21+322 m, conducând automobilul de model „Mercedes Vito”, cu n/î xxxxxx, contrar prevederilor art. 45 și 51 lit. c) din Regulamentul circulației rutiere, nu a respectat dexteritatea în conducere, care i-ar fi permis să prevadă situațiile periculoase, nu a ținut cont de situația rutieră, înainte de a depăși, conducătorul vehiculului trebuia să se asigure că poate efectua depășirea fără a pune în pericol sau a stânjeni circulația din sens opus, adică banda pe care urmează are un spațiu suficient și viteza vehiculului ce urmează a fi depășit permite executarea acestei manevre, ieșind la depășire s-a tamponat în automobilul de model „VW-Golf” cu n/î xxxxxx, condus de către Balmuș Serghei, ca rezultat a cauzat ultimului leziuni corporale, iar pasagerul din automobilul de model „Mercedes Vito”, Mocăneț Gheorghe a decedat.

Conform raportului de expertiză medico-legală nr. 3301/D din 12.12.2012, lui Balmuș Serghei i-a fost cauzată fractură închisă cominutivă a osului femural stâng în 1/3 medie proximală cu deplasarea fragmentelor femurului stâng, care au

fost cauzate de acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur, prezentând pericol pentru viață și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală gravă.

De asemenea, conform raportului de expertiză medico-legală cu nr. 137/2171 din 25.12.2012, decesul lui Mocăneț Gheorghe a survenit în rezultatul hemoragiei interne, complicație a rupturii cordului, ca consecință a traumei închise a toracelui. La examinarea medico-legală a cadavrului s-au depistat următoarele leziuni corporale: echimoză în regiunea toracelui, fractura sternului, fractura coastelor bilaterale pe mai multe linii anatomice cu revărsate sanguine în țesuturile moi adiacente fracturilor fără lezarea pleurei parietale, ruptura pericardului, ruptura codului, contuzia hilurilor pulmonare, excoriații și plăci contuze în regiunea feței, leziuni ce au fost produse intravital prin acțiunea traumatică a unui corp (-uri) contondent(-e) dur(-e) sau la lovirea de asemenea corp(-uri), posibil de părțile proeminente a salonului unității de transport, au legătură cauzală directă cu survenirea decesului și în comun sunt periculoase pentru viață, ce se califică ca vătămare gravă.

Instanța de apel a calificat acțiunile inculpatului Prisăcaru Ion în baza art. 264 alin. (3) lit. a), b) Cod penal – încălcarea regulilor de securitate a circulației rutiere și de exploatare a unităților de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a provocat din imprudență vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății și decesul unei persoane.

Instanța de apel a menționat că vinovăția inculpatului este dovedită prin probele administrate la cauza penală.

La fel, instanța de apel a apreciat critic declarațiile martorilor Colun N., Filip A., Istrate A., menționând că aceste declarații nu corespund realității și au scopul de a ameliora situația inculpatului Prisăcaru Ion.

De asemenea, instanța de apel în privința pedepsei a menționat că i-a în considerare gradul de pericol social a infracțiunii comise, ce este una gravă, de persoana inculpatului, lipsa circumstanțelor agravante, și excepționale, ajungând la concluzia că urmează să-i stabilească o pedeapă privativă de libertate.

Totodată, instanța de apel a considerat că este rezonabilă încasarea de la inculpat suma de 50 000 lei în calitate de prejudiciu moral cauzat părții vătămate, ori în urma accidentului rutier a decedat o persoană, iar partea vătămată Balmuș Serghei a suferit două intervenții chirurgicale, fiind privat de dreptul de a duce o viață obișnuită și de a-și asigura un trai decent.

5. Decizia instanței de apel din 18 ianuarie 2016 a fost atacată cu recursuri ordinare de către:

5.1. Inculpatul Prisăcaru Ion cu avocatul Foltea Vasile, în care au indicat temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură

penală, și au solicitat casarea totală a deciziei instanței de apel, cu menținerea sentinței primei instanțe.

5.2. Avocatul Rudenco Eduard în numele inculpatului Prisăcaru Ion, invocând în recurs argumente ce cad sub incidența temeiurilor de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei cu menținerea sentinței primei instanțe.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 07 iunie 2016, au fost admise recursurile ordinare declarate și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

6.1. Pentru a decide astfel, instanța de recurs ordinar a constatat că, ambele instanțe ierarhic inferioare nu au judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece au adoptat hotărâri care nu cuprind motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii, și că recursurile ordinare sunt întemeiate.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 noiembrie 2017, au fost admise apelurile declarate, casată sentința primei instanțe și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Prisăcaru Ion a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a), b) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa cu închisoare pe un termen de 4 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani.

De asemenea, prin aceeași decizie a fost admisă acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Balmuș Serghei în partea prejudiciului moral, fiind dispusă încasarea de la Prisăcaru Ion în beneficiul lui Balmuș Serghei a sumei de 50000 lei.

La fel, a fost admisă în principiu acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Balmuș Serghei în partea prejudiciului material, fiind lăsat ca asupra cuantumului despăgubirilor să se expună instanța civilă.

7.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel rejudecând cauza a constatat că Prisăcaru Ion la 03.11.2012, deplasându-se pe traseul Chișinău-Leușeni, la km 21+322 m, conducând automobilul de model „Mercedes Vito”, cu n/î xxxxxx, contrar prevederilor art. 45 și 51 lit. c) din Regulamentul circulației rutiere, nu a respectat dexteritatea în conducere, care i-ar fi permis să prevadă situațiile periculoase, nu a ținut cont de situația rutieră, înainte de a depăși, conducătorul vehiculului trebuia să se asigure că poate efectua depășirea fără a pune în pericol sau a stânjeni circulația din sens opus, adică banda pe care urmează să se angajeze are un spațiu suficient și viteza vehiculului ce urmează a fi depășit permite executarea acestei manevre, ieșind la depășire s-a tamponat în automobilul de model „VW-Golf” cu n/î xxxxxx, condus de către Balmuș Serghei, ca rezultat a cauzat ultimului leziuni corporale, iar pasagerul din automobilul de model „Mercedes Vito”, Mocăneț Gheorghe a decedat.

Conform raportului de expertiză medico-legală nr. 3301/D din 12.12.2012, lui Balmuș Serghei i-a fost cauzată fractură închisă cominutivă a osului femural stâng în 1/3 medie proximală cu deplasarea fragmentelor femurului stâng, care au fost cauzate de acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur, prezentând pericol pentru viață și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală gravă.

De asemenea, conform raportului de expertiză medico-legală cu nr. 137/2171 din 25.12.2012, decesul lui Mocăneț Gheorghe a survenit în rezultatul hemoragiei interne, complicație a rupturii cordului, ca consecință a traumei închise a toracelui. La examinarea medico-legală a cadavrului s-au depistat următoarele leziuni corporale: echimoză în regiunea toracelui, fractura sternului, fractura coastelor bilaterale pe mai multe linii anatomice cu revărsate sanguine în țesuturile moi adiacente fracturilor fără lezarea pleurei parietale, ruptura pericardului, ruptura codului, contuzia hilurilor pulmonare, excoriații și plăci contuze în regiunea feței, leziuni ce au fost produse intravital prin acțiunea traumatică a unui corp(-uri) contondent(-e) dur(-e) sau la lovirea de asemenea corp(-uri), posibil de părțile proeminente a salonului unității de transport, au legătură causală directă cu survenirea decesului și în comun sunt periculoase pentru viață, ce se califică ca vătămare gravă.

Instanța de apel a încadrat acțiunile inculpatului Prisăcaru Ion în baza art. 264 alin. (3) lit. a), b) Cod penal, după indicii calificativi – încălcarea regulilor de securitate a circulației, de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare care a cauzat din imprudență o vătămare gravă a integrității corporale și sănătății și decesul unei persoane.

În acest sens, instanța de apel a menționat că deși inculpatul Prisăcaru Ion nu și-a recunoscut vinovăția în comiterea infracțiunii imputate, aceasta este demonstrată prin probele administrate în faza urmăririi penale, care au fost cercetate în ședința primei instanțe în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, și supuse verificării de către instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală, cum ar fi:

- declarațiile părții vătămate Balmuș Serghei, din prima instanță (f.d. 20-22, vol. II);
- declarațiile reprezentantului părții vătămate Mocăneț Valeriu, din prima instanță (f.d. 23, vol. II);
- declarațiile din prima instanță și din instanța de apel a martorilor Radețcaia Ecaterina (f.d. 24-25, vol. II, 15, vol. III), Oprunenco Mihail (f.d. 26-27, vol. II, 19, vol. III);
- declarațiile din prima instanță a martorilor Croitor Silvia (f.d. 28-29, vol. II), Filip Alexandru (f.d. 38-41, vol. II), Istrati Adrian (f.d. 34-35, vol. II), Colun Nicolae (f.d. 36-37, vol. II).

- declarațiile din instanța de apel a martorilor Ciora Vasile (f.d. 17-18, vol. III), Volovedniuc Anatolie (f.d. 16, vol. III);

- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 03.11.2012, în cadrul căruia a fost examinat accidentul rutier pe traseul Chișinău - Leușeni, la km 21+300 m, unde a avut loc accidentul produs între automobilele de model „Volkswagen Golf” cu n/î xxxxxxx, și „Mercedes-Vito” cu n/î xxxxxxx, care prezintă semne vizibile de deteriorare, specifice unui accident rutier (f.d. 8, vol. I);

- raportul de expertiză medico-legală nr. 3301/D din 12.12.2012, potrivit căruia, lui Balmuș Serghei i-a fost cauzată fractură închisă cominutivă a osului femural stâng în 1/3 medie proximală cu deplasarea fragmentelor femurului stâng, care au fost cauzate de acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur, prezentând pericol pentru viață și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală gravă (f.d. 77, vol. I);

- raportul de expertiză medico-legală nr. 137/2171 din 25.12.2012, conform căruia, decesul lui Mocăneț Gheorghe a survenit în rezultatul hemoragiei interne, complicație a rupturii cordului, ca consecință a traumei închise a toracelui. La examinarea medico-legală a cadavrului s-au depistat următoarele leziuni corporale: echimoză în regiunea toracelui, fractura sternului, fractura coastelor bilaterale pe mai multe linii anatomice cu revărsate sanguine în țesuturile moi adiacente fracturilor, fără lezarea pleurei parietale, ruptura pericardului, ruptura codului, contuzia hilurilor pulmonare, excoriații și plăgi contuze în regiunea feței-leziuni ce au fost produse intravital, prin acțiunea traumatică a unui corp(-uri) contondent(-e) dur(-e) sau la lovirea de asemenea corp(-uri), posibil de părțile proeminente a salonului unității de transport, au legătură causală directă cu survenirea decesului și în comun sunt periculoase pentru viață și se califică ca vătămare corporală gravă (f.d. 95, vol. I);

- raportul de expertiză medico-legală nr. 3302/D din 12.12.2012, conform căruia, la Prisăcaru Ion s-a constatat: fractura cominutivă 1/3 medie femurului stâng cu deplasarea fragmentelor; fractura patelei pe stânga cu deplasare moderată a fragmentelor; hemartroză articulația genunchiului stâng; contuzia țesuturilor moi a feței manifestată prin plagă contuză a feței, care au fost cauzate de acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur, prezentând pericol pentru viață și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală gravă (f.d. 86, vol. I);

- raportul de expertiză auto-tehnică nr. 0339 din 08.05. 2013, prin care s-a stabilit că în momentul coliziunii, partea stângă din față a automobilului de model „Mercedes Vito” cu n/î xxxxxx, a intrat în contact cu partea stângă din față a automobilului de model „Volkswagen Golf” cu n/î xxxxxxx. Axele longitudinale ale acestor vehicule în momentul de coliziune, s-au aflat aproximativ paralel una față de alta. Poziția reciprocă a vehiculelor, în momentul de coliziune, iar determinarea poziției vehiculelor menționate în momentul coliziunii în raport cu

elementele părții carosabile, inclusiv și stabilirea locului coliziunii vehiculelor, nu este posibilă, din cauza lipsei la fața locului, a urmelor necesare pentru soluționarea acestei întrebări. În momentul coliziunii, partea inferioară a automobilului de model „Mercedes Vito” cu n/î xxxxxx a intrat în contact cu aripa din partea stângă din față, cu capota și parbrizul automobilului de model „Mazda-626” cu n/î xxxxxx. Axele longitudinale ale acestor automobile se aflau sub un unghi aproximativ de 45°. Determinarea poziției vehiculelor menționate în momentul coliziunii în raport cu elementele părții carosabile, inclusiv și stabilirea locului coliziunii vehiculelor, nu este posibilă, din cauza lipsei la fața locului, a urmelor necesare pentru soluționarea acestei întrebări (f.d. 131, vol. I);

- procesul-verbal de examinare a automobilului de model „Mercedes Vito” cu n/î xxxxxx, din 16.11.2012, care are deteriorări specifice unui accident rutier (f.d. 52-55, vol. I);

- procesul-verbal de examinare a automobilului de model „Mazda 626” cu n/î xxxxxx, din 16.11.2012, care are deteriorări specifice unui accident rutier (f.d. 57-59, vol. I);

- procesul-verbal de examinare a automobilului de model „Volkswagen Golf” cu n/î xxxxxx din data de 16.11.2012, care are deteriorări specifice unui accident rutier (f.d. 61-64, vol. I).

Instanța de apel în urma analizei și cercetării probelor, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, și veridicității lor, a ajuns la concluzia că în acțiunile lui Prisăcaru Ion sunt prezente elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a), b) Cod penal, precizând totodată că concluzia primei instanțe privind achitarea inculpatului este una pripită, formală și neîntemeiată.

În continuare, instanța de apel a remarcat la caz că s-a constatat faptul că anume inculpatul Prisăcaru Ion, a fost persoana care a admis încălcarea rigorilor Regulamentului circulației rutiere, iar în cele din urmă, aceste acțiuni au provocat accidentul rutier.

Subsidiar, instanța de apel a atestat că învinuirea la acest capitol este pe deplin dovedită și confirmată prin declarațiile părții vătămate Balmuş Serghei, care a declarat că deplasându-se cu automobilul de model „VW-Golf”, în apropierea s. Suruceni, r. Ialoveni era ceață și la un moment dat, în fața lui a apărut un alt automobil de model „Mercedes-Vito” care a ieșit la depășire, el a reușit să i-a volanul în dreapta, însă nu a reușit să se ferească, în rezultatul căreia s-au tamponat, ceea ce a dus la tamponarea unui alt automobil de model „Mazda” condus de o doamnă.

Declarații similare au depus și martorii Radețcaia Ecaterina și Oprunenco Mihail, care au confirmat că după intersecția de la s. Suruceni, era ceață, au fost practic depășiți de automobilul Mercedes Vito și din sens opus a apărut un alt automobil de model „VW-Golf” cu care s-a lovit frontal pe stânga. De la lovitură

automobilul de model „VW-Golf” a fost răsucit și răsturnat, în urma cărui fapt acesta a căzut pe automobilul lor pe partea dreaptă și sticla din față.

Totodată, instanța de apel a atestat că în speță obiectul material îl reprezintă corpul persoanei, fapt demonstrat prin raportul de expertiză nr. 3301 din 12.12.2011, prin care s-a constatat vătămare corporală gravă la Balmuș Serghei, și raportul de expertiză medico-legală nr. 127/2171, prin care s-a constatat că decesul lui Mocăneț Gheorghe a survenit în rezultatul leziunilor ce se califică ca vătămări corporale grave, totodată aceste persoane fiind și victimele accidentului rutier.

Mai mult, instanța de apel a concluzionat că și-a găsit confirmare legătura cauzală dintre fapta inculpatului Prisăcaru Ion și urmările prejudiciabile survenite.

În acest context, instanța de apel a apreciat critic declarațiile inculpatului precum că de fapt tamponarea ar fi avut loc pe partea dreaptă a carosabilului, adică pe partea sa de deplasare, deoarece conform procesului-verbal de cercetare la fața locului din 03.11.2012, a fost examinat accidentul rutier pe traseul Chișinău - Leușeni, la km 21+300 m, unde a avut loc accidentul produs între automobilele de model „Volkswagen Golf” cu n/î xxxxxx, „Mercedes-Vito” cu n/î xxxxxx, care prezintă semne vizibile de deteriorare, specifice unui accident rutier.

La fel, s-a indicat că conform raportului de expertiză auto-tehnică nr. 0339 din data de 08 mai 2013, în momentul coliziunii, partea stângă din față a automobilului de model „Mercedes Vito” cu n/î xxxxxx, a intrat în contact cu partea stângă din față a automobilului de model „Volkswagen Golf” cu n/î xxxxxx. Axele longitudinale ale acestor vehicule în momentul de coliziune, s-au aflat aproximativ paralel una față de alta. Poziția reciprocă a vehiculelor, în momentul de coliziune, iar determinarea poziției vehiculelor menționate în momentul coliziunii în raport cu elementele părții carosabile, inclusiv și stabilirea locului coliziunii vehiculelor, nu este posibilă, din cauza lipsei la fața locului, a urmelor necesare pentru soluționarea acestei întrebări. În momentul coliziunii, partea inferioară a automobilului de model „Mercedes Vito” cu n/î xxxxxx a intrat în contact cu aripa din partea stângă din față, cu capota și parbrizul automobilului de model „Mazda-626” cu n/î xxxxxx. Axele longitudinale ale acestor automobile se aflau sub un unghi aproximativ de 45°. Determinarea poziției vehiculelor menționate în momentul coliziunii în raport cu elementele părții carosabile, inclusiv și stabilirea locului coliziunii vehiculelor, nu este posibilă, din cauza lipsei la fața locului, a urmelor necesare pentru soluționarea acestei întrebări (f.d. 131, vol. I).

Instanța de apel a mai stabilit că alegațiile inculpatului Prisăcaru Ion privind pretinsul fapt că a efectuat manevra de depășire a automobilului de model „Mazda”, pe banda sa de deplasare, sunt neîntemeiate și datorită faptului că partea vătămată Balmuș Serghei, a relatat clar că deplasându-se cu automobilul de model „VW-Golf”, în apropierea s. Suruceni, r. Ialoveni era ceață și la un moment dat, în

fața lui a apărut un alt automobil de model „Mercedes-Vito” care a ieșit la depășire, el a reușit să i-a volanul în dreapta, însă nu a reușit să se ferească, în rezultatul căreia s-au tamponat, ceea ce a dus la tamponarea unui alt automobil de model „Mazda” condus de o doamnă, declarații similare depunând și martorii Radețcaia Ecaterina și Oprunenco Mihail.

Instanța de apel a mai relatat că în ședința instanței de apel a fost audiat un martor suplimentar Ciora Vasile, care a susținut că a văzut că accidentul era pe partea stângă. Microbuzul se afla partea stângă. Accidentul era pe contrasens care venea spre Chișinău. El venea dinspre Leușeni spre Chișinău. Mașinile erau grămadă, lovite pe partea stângă.

În același sens, instanța de apel a conchis că sunt nefondate alegațiile inculpatului precum că pe traseu, în timp ce se deplasa nu era ceață, iar vizibilitatea era de 250 de metri, or, aceste relatări vin în contradicție cu declarațiile părții vătămate Balmuș Serghei, care a relatat că din cauza ceții dense, vizibilitatea era redusă, totodată martorul Radețcaia Ecaterina a susținut că la 03.11.2012 când s-a produs accidentul rutier era ceață densă, vizibilitatea era de 15-20 metri.

Declarații similare a depus și martorul Oprunenco Mihail, care a susținut că vizibilitatea pe traseu era redusă din cauza ceții foarte dense, și totodată a remarcat că au fost depășiți de automobilul de modelul „Mercedes-Benz Vito”, cu n/î xxxxxxx, după care pe contrasens s-a produs accidentul rutier.

Subsidiar, instanța de apel a notat că locul accidentului rutier se dovedește prin declarațiile martorilor Istrati Adrian și Colun Nicolae, martori care au semnat procesul-verbal de cercetare la fața locului, aceștia confirmând integral poziționarea automobilelor după accidentul rutier produs, însă nicidecum circumstanțele evidențiate de către inculpatul Prisăcaru Ion, cât și apărătorul acestuia, de moment ce nici-unul dintre acești martori nu a văzut nemijlocit momentul în care s-a produs accidentul rutier și nu au confirmat alte circumstanțe, decât cele constatate ulterior comiterii accidentului rutier.

La același capitol, instanța de apel a precizat că și declarațiile martorului Volovedniuc Anatolii, nu pot fi apreciate ca având un rol primordial, în vederea constatării nevinovății inculpatului Prisăcaru Ion, din moment ce martorul dat din contra a confirmat că în ziua respectivă era ceață densă pe drum, totodată acesta a menționat că a văzut doar urmările accidentului rutier, și nicidecum nu a fost martor al acestui accident.

Instanța de apel a relatat că din schița accidentului rutier, cât și fototabelul anexat la aceasta, reiese cert că automobilul de model „Mercedes Vito” cu n/î xxxxxx, se află pe partea stângă a carosabilului din direcția Leușeni, astfel că în acest caz, și-a găsit deplină confirmare relatarea părții vătămate Balmuș Serghei, care a confirmat că de fapt coliziunea a avut loc pe partea sa de deplasare, iar urmare a loviturii, automobilul de model „Mercedes Vito” cu n/î xxxxxx a fost

proiectat în direcția automobilului de modelul Mazda, condus de către martorul Radețcaia Ecaterina.

În același context, instanța de apel a conchis că nu poate fi admis nici motivul invocat de către apărătorul Foltea Vasile, precum că de fapt locul tamponării a fost anume pe banda de deplasare a automobilului condus de către inculpatul Prisăcari Ion, or, faptul dat contravine declarațiilor martorilor Radețcaia Ecaterina și Oprunenco Mihail, care au menționat că în condițiile de vizibilitate redusă, din cauza ceții, au fost depășiți de către automobilul de model „Mercedes Vito” cu n/î xxxxxx, după care a avut loc tamponarea, și anume pe banda opusă de deplasare, la fel nici în procesul-verbal de cercetare la fața locului, nu este indicat acest fapt, totodată acesta nu a fost indicat nici în schița accidentului rutier așa cum invocă apărarea.

Mai mult, instanța de apel a respins și alegația precum că după efectuarea depășirii, inculpatul conducând automobilul de model „Mercedes Vito” cu n/î xxxxx, a finalizat manevra și impactul a avut loc pe banda de deplasare a automobilului său, or, faptul dat contravine raportului de expertiză auto-tehnică nr. 0339 din 08 mai 2013.

Instanța de apel a opinat că este bazată doar pe presupuneri alegația avocatului Foltea Vasile, precum că în momentul când Balmuș Serghei se deplasa la volanul automobilului său din direcția Leușeni-Chișinău, acesta se afla în curbă și posibil ar fi admis deplasarea pe contrasens, or, aceste concluzii constituie doar o presupunere neîntemeiată, formală și convențională a apărătorului, nefiind bazată pe careva probe pertinente și concludente.

Instanța de apel a conchis că este neîntemeiat și argumentul invocat de către apărătorul Foltea Vasile, precum că deși în procesul-verbal de cercetare la fața locului și schița accidentului rutier este indicat locul tamponării „banda de deplasare a automobilului condus de către inculpat”, nu ar fi fost contestat de către nimeni, or, în cazul de față deși în procesul-verbal vizat s-a specificat faptul dat, aceasta nu denotă aprecierea actului vizat în favoarea inculpatului, din moment ce s-a constatat cu certitudine faptul că anume inculpatul a fost persoana care ieșind la depășire nu s-a asigurat că va putea finaliza această manevră în siguranță, anume dânsul văzând cu certitudine situația rutieră nefavorabilă, ceața pe drum, a efectuat manevra de depășire și anume dânsul nu a ținut cont de dexteritatea în conducere, fapt care în cele din urmă a condus la accidentul rutier soldat cu vătămări corporale grave și decesul unei persoane.

Faptul că avocatul Foltea Vasile a solicitat numirea unei expertize auto-tehnice pe parcursul judecării cauzei în instanța de apel, instanța de apel a considerat că nu modifică esențial starea de fapt a lucrurilor, având în vedere faptul că prin încheierea Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26.04.2017, demersul avocatului a fost respins ca fiind nefondat, din motiv că probatoriul

administrat la caz, și analizat corect, fiecare probă în coraport cu alta, denotă clar și evident concluzia certă privind vinovăția inculpatului Prisăcaru Ion, de comiterea accidentului rutier produs la caz.

Subsidiar, instanța de apel a mai menționat că urmărirea penală a fost efectuată cu respectarea strictă a cerințelor art. 19, art. 242 și art. 254 Cod de procedură penală, organul de urmărire penală efectuând tot ansamblul de acțiuni procesuale necesare, constatând în cele din urmă just starea de fapt și nemijlocit circumstanțele în care s-a produs accidentul rutier.

În privința pedepsei, instanța de apel a indicat că ținând cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art. 75 Cod penal, de faptul că infracțiunea săvârșită este gravă, de faptul că circumstanțe atenuante sau agravante nu s-au stabilit, că inculpatul anterior nu a fost condamnat, are loc permanent de trai, acestuia urmează ai fi aplicată o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen minim de 4 ani, aceasta fiind corespunzătoare faptei comise, dar și având în vedere scopul legii penale, care indică asupra corectării și reeducării inculpatului pentru neadmiterea pe viitor a careva încălcări a rigurilor de drept.

Mai mult, instanța de apel a conchis că inculpatului Prisăcaru Ion urmează să-i fie aplicată și sancțiunea penală complementară, privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, notând că aceasta este necesară în vederea neadmiterii pe viitor a inculpatului pe o perioadă de timp de a conduce mijlocul de pericol social sporit, prin intermediul căruia părții vătămate Balmuș Serghei i-au fost cauzate vătămări corporale grave, iar victima Mocăneț Gheorghe a decedat, precum și că din motivul că pedeapsa complementară este prevăzută de norma de sancționare a art. 264 alin. (3) Cod penal, ca fiind obligatorie de drept.

Pe cale de consecință, rezumând circumstanțele în care a fost comisă infracțiunea, modul comiterii faptei infracționale și scopul urmărit de către inculpat, cât și urmările prejudiciabile survenite, instanța de apel a considerat necesar de a numi inculpatului Prisăcaru Ion pedeapsa complementară, în formă de privare de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani, această pedeapsă având scopul de a disciplina inculpatul și de a-i interzice în perioada vizată să conducă orice unități de transport din rândul celor prevăzute la art. 132 Cod penal.

În privința acțiunii civile, instanța de apel a indicat că conducându-se de prevederile art. 225 Cod de procedură penală, art. 1422 alin. (1), (2) Cod Civil, a considerat justificată acțiunea civilă în partea prejudiciului moral.

La acest capitol, instanța de apel a precizat că la constatarea și justificarea cuantumului despăgubirilor morale i-a în considerare nemijlocit gradul vătămarilor corporale suportate, faptul că o perioadă îndelungată de timp pătimitul Balmuș Serghei a fost internat în spital, nu a putut să activeze, totodată nemijlocit suferințele morale la care a fost supus urmare a vătămarilor corporale, cât și însuși

datorită procesului judiciar în care a fost antrenat. De asemenea, urmând a se reține și faptul că părții vătămate Balmuș Serghei, i-au fost aduse daune de ordin moral, datorită deteriorării automobilului de model „Volkswagen Golf” și imposibilității folosirii de mijlocul de transport.

Totodată, instanța de apel a notat că la stabilirea cuantumului despăgubirilor morale va lua în considerare și starea materială a inculpatului Prisăcaru Ion, posibilitățile financiare ale acestuia, cât și însuși faptul că condamnarea inculpatului constituie o satisfacție morală pentru pătimiți.

Pe cale de consecință, instanța de apel a concluzionat că sumă de 50000 lei este justificativă și rezonabilă, care va compensa daunele morale cauzate părții vătămate Balmuș Serghei, aceasta sumă fiind proporțională daunelor morale suportate, cât și suferințelor fizice cauzate urmare a accidentului rutier.

În privința prejudiciului material cauzat, instanța de apel a atestat că cuantumul solicitat de către avocatul părții vătămate Balmuș Serghei, este unul neclar și urmează a fi concretizat în continuare, fapt care necesită amânarea procesului judiciar pe o perioadă nedeterminată, astfel că s-a decis în privința admiterii în principiu a acțiunii civile în partea recuperării prejudiciului material, urmând ca partea vătămată Balmuș Serghei, să se adreseze în instanța de judecată în ordinea acțiunii civile, așa cum indică norma art. 387 alin. (3) Cod de procedură penală.

8. Decizia instanței de apel din 15 noiembrie 2017 este atacată cu recursuri ordinare de către:

8.1. Inculpatul Prisăcaru Ion cu avocatul Foltea Vasile, care indică temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, și solicită casarea totală a deciziei instanței de apel menționate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Prisăcaru Ion să fie achitat de sub învinuirea imputată, din motiv că fapta nu a fost comisă de inculpat.

În argumentarea recursului, recurenții invocă că:

- decizia instanței de apel din 15.11.2017 și încheierile din 17.11.2016 și 26.04.2017 sunt ilegale, deoarece instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate, hotărârile atacate nu cuprind motivele pe care se întemeiază soluțiile, motivarea soluțiilor contrazice dispozitivul hotărârilor, fiind expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluțiile pronunțate;

- în pofida argumentelor expuse în cererile apărării de audiere în calitate de martori a ofițerului de urmărire penală a SUP a IP Ialoveni, Aga Igor și Morari Vitalie, instanța de apel neîntemeiat nu și-a motivat în nici un fel soluția de respingere prin încheiere protocolară a cererii de audiere a acestor martori, aparent, aceasta fiind bazată doar pe informațiile neconfirmate documentar, oferite în ședință de avocatul părții vătămate, precum că ofițerul de urmărire penală Aga Igor nu s-ar afla pe teritoriul Republicii Moldova;

- încheierea privind respingerea cererii de numire a expertizei suplimentare autotehnice, prin intermediul unei cereri de comisie rogatorie, efectuarea căreia urma a fi pusă în sarcina experților autorizați din cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice de pe lângă Ministerul Justiției din România, este neîntemeiată, deoarece instanța de apel și-a motivat soluția doar prin argumentul că această acțiune ar duce la tergiversarea examinării procesului și că rezultatele expertizei autotehnice deja efectuate în dosar nu au fost contestate de părți;

- argumentul privind respingerea administrării probei pe motivul că aceasta ar duce la tergiversarea judecării cauzei, este ilegal fiind afectată grav posibilitatea inculpatului de a utiliza toate mijloacele procedurale necesare pentru apărarea sa, constituindu-se în calitate de viciu fundamental care afectează întregul proces penal, fiind afectat și principiul prezumției nevinovăției;

- deși pentru a-și motiva soluția instanța de apel a făcut trimitere la faptul că în cadrul urmăririi penale la acest dosar a fost efectuată expertiza autotehnică, instanța de apel neîntemeiat a lăsat fără atenție faptul că experții nu au prezentat răspunsuri la mai multe întrebări formulate în ordonanța ofițerului de urmărire penală, că răspunsurile expertului sunt neclare și incomplete, faptul că prin răspunsul prezentat de INEJ a MJ a Republicii Moldova, această instituție nu dispune de posibilități tehnice și soft-uri care ar permite prezentarea concluziilor privind - viteza de deplasare a mijloacelor de transport în baza deformărilor mecanice, poziția autovehiculelor implicate în accidentul în traficul rutier la 03.11.2012, nemijlocit în momentul impactului, reconstituirea și simularea grafică a accidentului în traficul rutier produs la 03.11.2012, locul nemijlocit al impactului autovehiculelor, în raport cu carosabilul;

- instanța de apel a neglijat prevederile art. 142, 148, 533 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală;

- respingând cererea de numire a expertizei autotehnice suplimentare, instanța de apel neîntemeiat nu și-a motivat soluția pe aspectele invocate de apărare;

- încheierea privind respingerea cererii de anexare la materialele cauzei a imaginilor video înregistrate la 03.11.2012 de echipa „Jurnal TV” la fața locului, este neîntemeiată, or instanța de apel nu și-a motivat în nici un fel această soluție protocolară, deși asupra necesității expunerii motivate asupra acestui mijloc de probă a indicat inclusiv Curtea Supremă de Justiție în decizia din 07.06.2016;

- imaginile video înregistrate la 03.11.2012 la fața locului, demonstrează faptul că elementele de identificare a autovehiculelor implicate în accidentul rutier, cioburile, petele de ulei și urmele impactului se află doar pe banda de deplasare a automobilului condus de inculpatul Prisăcaru Ion și aceste înregistrări sunt imperios necesare pentru a fi examinate în cadrul procesului, inclusiv pentru a fi

puse la dispoziția experților criminaliști din România, care urmează a efectua expertiza autotehnică calificată în acest proces penal;

- deși fapta prejudiciabilă prevăzută de art. 264 alin. (3) lit. a) și b) Cod penal nu a fost comisă de Prisăcaru Ion, instanța de apel eronat, prin neluarea în considerare a probelor prezentate de apărare și prin denaturarea conținutului acestora, dar și fără o motivare corespunzătoare, s-a limitat în a indica că vinovăția lui Prisăcaru Ion este pe deplin dovedită;

- dezacordul cu aprecierea probelor de către instanța de apel;

- inculpatul nu a participat la întocmirea schițelor accidentului rutier;

- instanța de apel a neglijat mențiunile făcute de Curtea Supremă de Justiție în decizia din 07.06.2016, în conformitate cu care la rejudecarea cauzei penale urmează să se elucideze ce constată, confirmă sau infirmă procesul-verbal de cercetare la fața locului, cu anexele respective, inclusiv schița accidentului rutier;

- instanța de apel a denaturat conținutul procesului-verbal de cercetare la fața locului, cu anexele respective, inclusiv conținutul schiței accidentului rutier și nu a luat în considerare datele obiective precum lățimea carosabilului, fiecare bandă de deplasare e separată prin marcaj vizibil – linii întrerupte, are lățimea de 3,35 m, locul tamponării e indicat pe banda de deplasare a automobilului condus de Prisăcaru Ion în direcția Chișinău – Leușeni, la distanța de 3,60 m de la marginea carosabilului benzii opuse;

- reieșind din faptul că în conformitate cu constatările făcute la fața locului și consemnate în schițele accidentului rutier, locul tamponării a fost indicat pe banda de deplasare a automobilului condus de Prisăcaru Ion, dar și că în conformitate cu concluziile raportului de expertiză autotehnică nr. 0339 (f.d. 131-139, vol. I) și planșele fotografice de modelare a situației, poziția autovehiculelor de model „Mercedes Vito” și „Volkswagen Golf” în momentul impactului era paralelă în raport una față de alta - este evident că după efectuarea în siguranță a manevrei de depășire, automobilul condus de Prisăcaru Ion a revenit pe banda sa de deplasare, terminând manevra de reîncolonare în proporție de 100%;

- instanța de apel nu a luat în considerare faptul că din direcția de deplasare a automobilului condus de partea vătămată (Leușeni-Chișinău), tronsonul de drum este în curbă spre stânga și anume această împrejurare, posibil, a determinat ca Balmuș Serghei să vireze prea mult la stânga și să intre pe contrasens, încalcând art. 42 al Regulamentul circulației rutiere și generând accidentul în traficul rutier la 03.11.2012;

- instanța de apel a denaturat inclusiv conținutul concluziilor expertizei autotehnice (f.d. 138-139, vol. I), în conformitate cu care, în special reieșind din planșa fotografică privind modelarea poziției automobilelor de model „Mercedes Vito” și „Mazda-626” în momentul impactului, s-a constatat că automobilul de model „Mazda-626” condus de martorul Radețcaia Ecaterina a intrat sub roțile și

partea inferioară a automobilului de model „Mercedes Vito” și că în momentul coliziunii, automobilul de model „Mercedes Vito” se afla sub unghi de 45 grade în raport cu automobilul de model „Mazda”;

- anume reieșind din poziția modelată de expertul autotehnic în planșa fotografică nr. 8 (f.d. 138, vol. I), deformările capotei și parbrizului automobilului de model „Mazda”, condus de martorul Radețcaia, au fost produse de roțile din spate a automobilului de model „Mercedes-Vito”, condus de inculpat. Anume această poziție combate total versiunea eronată a martorilor Oprunenco și Radețcaia, indicată în schema modelată de aceștia la (f.d. 128, vol. I), precum că accidentul s-a produs în momentul în care automobilul condus de inculpat se afla în manevra de depășire pe banda opusă;

- instanța de apel neîntemeiat nu a luat în considerare probele invocate de apărare și nu a ținut cont de următoarele aspecte deosebit de importante în acest caz, cum ar fi că: a) constatările consemnate în schițele accidentului rutier anexate la procesul-verbal de cercetare la fața locului, care au fost contrasemnate de 6 persoane și care foarte clar indică locul impactului autovehiculelor conduse de inculpat și partea vătămată (banda de deplasare a automobilului condus de inculpat), b) faptul că declarațiile testimoniale ale martorului Radețcaia Ecaterina și părții vătămate Balmuș Serghei referitor la locul și circumstanțele impactului, diferă esențial de informația consemnată în schița accidentului rutier pe care aceștia au semnat-o fără a face careva obiecții, c) faptul că nimeni din participanții acțiunii de cercetare la fața locului nu au contestat acest act procedural ori datele privind locul impactului consemnat în acesta, d) constatările experților criminaliști care au efectuat expertiza autotehnică și au stabilit exact că axele longitudinale ale autovehiculelor de model „Mercedes Vito” și „Volkswagen Golf” în momentul impactului era paralelă în raport una față de alta, că automobilele s-au ciocnit frontal, cu părțile laterale stânga și că roțile din urmă ale automobilului condus de inculpat au intrat în contact cu parbrizul și capota autoturismului de model „Mazda”, condus de martorul Radețcaia;

- instanța de apel neîntemeiat nu a luat în considerare faptul că declarațiile martorilor Radețcaia și Oprunenco nu se coroborează cu declarațiile inculpatului, cu datele consemnate în procesul-verbal de cercetare la fața locului, schița accidentului rutier și fotografiile anexate (privind locul impactului), precum și cu concluziile raportului de expertiză autotehnică nr. 0339;

- instanța de apel nu a luat în considerare argumentul apărării, precum că motivul posibil al caracterului neveridic al declarațiilor martorilor Radețcaia și Oprunenco ar putea să rezide în interpretarea eronată a circumstanțelor cazului, precum și în dorința de a evita sancționarea pentru faptul că martorul Radețcaia (concubina martorului Oprunenco) n-a reacționat adecvat prin frânare și a intrat accidental sub roțile automobilului condus de inculpat în momentul când partea din

spate a automobilului acestuia s-a ridicat în aer după impactul cu automobilul condus de Balmuş. În special, aceasta ar putea să fie în legătură cauzală cu lipsa de experiență a concubinei proprietarului automobilului Mazda;

- argumentul apărării precum că instanța de apel a comis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția, se confirmă, deoarece în partea motivatorie a deciziei sunt consemnate eronat și denaturat mai multe circumstanțe cum ar fi că contrar prevederilor art. 336 alin. (3) pct. 3) și art. 413 Cod de procedură penală, faptul participării fizice a succesorului părții vătămate decedate, Mocăneț Valeriu la proces în ședința din 26.04.2017, nu a fost verificat în modul corespunzător de președintele ședinței și nici nu a fost indicat în procesul-verbal al ședinței de judecată, motiv pentru care au fost depuse observații la procesul-verbal al ședinței. În confirmarea caracterului incomplet al procesului-verbal al ședinței la acest compartiment, servește inclusiv mențiunea făcută în procesul-verbal, la data de 19.05.2017, în conformitate cu care, succesorul părții vătămate Mocăneț Valeriu a depus la 26.04.2017 cerere prin care a solicitat examinarea cauzei în absența sa;

- analizând declarațiile inculpatului Prisăcaru Ion, instanța de apel eronat și distorsionat a indicat în decizie conținutul acestora, menționând în pct. 14 paragraful 2 că, citez: „*Inculpatul a mai adăugat că lovitura a avut loc pe banda dreaptă. La momentul ciocnirii finaliza depășirea.*”, deși inculpatul nu a declarat așa ceva, acesta declarând că momentul ciocnirii s-a produs după ce s-a reîncolonat pe banda sa de circulație;

- argumentul instanței de apel, expus în partea descriptivă a deciziei, precum că: „*alegațiile inculpatului Prisăcaru Ion privind pretinsul fapt că a efectuat manevra de depășire a automobilului de modelul „Mazda”, pe banda sa de deplasare...*” - nu este plauzibil, deoarece inculpatul nu a declarat nici la o fază a procesului penal că ar fi efectuat manevra de depășire a automobilului de modelul „Mazda” pe banda sa de deplasare;

- argumentul instanței de apel, expus în partea descriptivă a deciziei contestate, precum că: „*De altfel, din schița accidentului rutier, cât și fototabelul anexat la aceasta, reiese cert că automobilul de model „Mercedes Vito” cu n/î K AV 243, se află pe partea stângă a carosabilului din direcția Leușeni, astfel că în acest caz, și-a găsit deplină confirmare relatarea părții vătămate Balmuş Serghei, care a confirmat că de fapt coliziunea a avut loc pe partea sa de deplasare*”, nu se coroborează cu probele examinate, este neconcludent și neclar, or anume faptul că automobilul de model „Mercedes Vito” cu n/î xxxxxx se află pe partea stângă a carosabilului din direcția Leușeni-Chișinău (partea dreaptă a carosabilului din direcția Chișinău-Leușeni), confirmă pe deplin relatarea inculpatului precum că tamponarea s-a produs pe banda sa de circulație;

- argumentul instanței de apel, consemnat în partea descriptivă a deciziei contestate că: „*este neîntemeiată alegația avocatului Foltea Vasile, precum că de*

fapt locul tamponării automobilelor a fost pe partea carosabilului condus de către Prisăcari Ion, or, din procesul-verbal de cercetare la fața locului, nu este indicat acest fapt, totodată acest fapt nefiind indicat nici în schița accidentului rutier așa cum invocă apărarea” - este denaturat, deoarece instanța de apel nu a luat în considerare toate circumstanțele cauzei;

- în instanța de apel, la solicitarea apărării, a fost audiat martorul Ciora Vasile, unul din semnatarii schiței accidentului rutier, care a declarat că personal a semnat schița accidentului rutier și că locul accidentului este indicat corect, reieșind din cioburile și petele de ulei pe asfalt. În pofida acestui fapt, instanța de apel de două ori a făcut trimitere la declarațiile acestui martor în decizia din 15.11.2017 (f.d. 15, aliniatul 2 și la fila 21, aliniatul 4), încercând să combată poziția inculpatului referitor la locul producerii accidentului;

- felul în care instanța de apel a încercat să - utilizeze declarațiile martorului Ciora pentru a combate poziția inculpatului Prisăcaru, demonstrează faptul că instanța de apel eronat a interpretat declarațiile acestui martor și nu a luat în considerare că acesta a menționat că se deplasa din direcția Leușeni spre Chișinău și, respectiv, a văzut că locul accidentului rutier era pe partea stângă a carosabilului;

- deși a respins cererea apărării de numire a expertizei suplimentare autotehnice, instanța de apel și-a permis, neîntemeiat, să concluzioneze că, „*aceste concluzii constituie doar o presupunere neîntemeiată, formală și convențională a apărătorului, nefiind bazată pe careva probe pertinente și concludente*”. În acest sens, instanța de apel a neglijat prevederile art. 21 din Constituție și art. 8 Cod de procedură penală, în conformitate cu care, obligația de a demonstra vinovăția persoanei revine acuzării și nu apărării, iar dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, se interpretează în favoarea inculpatului;

- deși apărarea a încercat să contribuie activ la procesul de administrare a probelor pertinente și concludente prin metoda numirii unei expertize autotehnice suplimentare în România, care ar fi prezentat o reconstituire și simulare grafică a acestui accident și care s-ar fi constituit în calitate de probă pertinentă și concludentă, instanța de apel neîntemeiat a respins cererea motivată făcând trimitere la faptul că această acțiune ar duce la tergiversarea procesului penal;

- afirmația instanței de apel, expusă în partea descriptivă a deciziei din 15.11.2017, precum că: „*Așa dar, contestarea procesului-verbal de cercetare la fața locului și a schiței, cât și a fototabelului ține de competența și dorința fiecărei persoane, iar faptul că acesta nu a fost contestat de către nimeni, nu dă valoarea probatorie a acestuia, anume în favoarea inculpatului, așa cum invocă apărătorul Foltea Vasile*”, indică la faptul că poziția instanței de apel a fost acuzatoare și că aceasta nu a luat în considerare probele în ansamblul lor în conformitate cu

prevederile art. 101 Cod de procedură penală, apreciind eronat ce constată și confirmă acest act procedural important;

- faptul că instanța de apel a respins cererea apărării de audiere a ofițerului de urmărire penală, Aga Igor, care a efectuat cercetarea la fața locului și a întocmit schița accidentului rutier cu indicarea concretă a locului ciocnirii mijloacelor de transport, precum și cererea de anexare a imaginilor video efectuate imediat după accident, care demonstrează faptul că vizibilitatea era normală și amplasarea elementelor de identificare a mijloacelor de transport implicate în accident - de asemenea indică la poziția neimparțială și subiectivismul aprecierii probatoriului în acest proces penal;

- deși reprezentantul părții vătămate Balmuș Serghei nu a făcut trimitere și nu a solicitat verificarea cărorva probe care ar demonstra quantumul prejudiciului moral sau material, nu a expus conținutul acțiunii civile (fapt ce se confirmă prin procesul-verbal al ședinței, precum și înregistrările audio), instanța de apel neîntemeiat a copiat constatările făcute de Colegiul penal al Curții de apel Chișinău în decizia precedentă la acest compartiment, inclusiv nejustificat a făcut trimitere la acțiunea civilă formulată de avocatul Bogos, (f.d. 128-129);

- concluzia apărării precum că instanța de apel s-a limitat doar în a copia în partea descriptivă a deciziei contestate, constatările expuse în decizia instanței de apel din 18 ianuarie 2016, fără a lua în considerare că reprezentantul părții vătămate Balmuș Serghei nu a făcut trimitere și nu a solicitat verificarea cărorva probe care ar demonstra quantumul prejudiciului moral sau material, precum și nu a solicitat în susținerile verbale admiterea acțiunii civile, se demonstrează inclusiv prin faptul că instanța a făcut abstracție de prevederile alin. (3) art. 225 Cod de procedură penală, expuse în redacție nouă, care stipulează că odată cu soluționarea cauzei penale, judecătorul este obligat să soluționeze acțiunea civilă;

- deși a rejudecat cauza, instanța de apel a acționat contrar prevederilor art. 419, dar și art. 315 alin. (6) Cod de procedură penală, în conformitate cu care, instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal;

- deși a indicat că vinovăția inculpatului este demonstrată pe deplin, instanța de apel nu a luat în considerare că infracțiunea prevăzută de art. 264 Cod penal, care protejează relațiile sociale, a căror existență sunt condiționate de securitatea circulației și a exploatării mijloacelor de transport, ca parte componentă a securității și ordinii publice, este una materială, respectiv, pentru calificarea faptei în baza acestei norme este necesară comiterea faptei prejudiciabile, survenirea unor consecințe prejudiciabile și existența legăturii cauzale dintre faptă și consecințe;

- instanța de apel nu a luat în considerare că în această speță, accidentul în traficul rutier s-a produs după ce inculpatul Prisăcaru Ion terminase manevra de

reîncolonare pe banda sa de circulație după efectuarea depășirii automobilului condus de martorul Radețcaia și că impactul a avut loc ca rezultat, al ieșirii automobilului condus de victima Balmuș Serghei pe banda de deplasare a mijlocului de transport condus de inculpatul Prisăcaru Ion. Respectiv, anume între acțiunile victimei Balmuș și consecințele accidentului există legătura de cauzalitate, deoarece de către acesta au fost încălcate prevederile pct.3, pct.114 subpunctele 1-3 și pct.116 lit.a) și lit.b) ale Regulamentului circulației rutiere;

- prevederile pct. 45 (1) și (2) din Regulamentul circulației rutiere nu sunt relevante speței date și nu-i pot fi imputate inculpatului, ori acesta, după efectuarea manevrei de depășire a automobilului condus de martorul Radețcaia, a finalizat-o prin reîncolonare pe banda sa de deplasare;

- probatoriul reapreciat eronat și prin denaturarea conținutului de către instanța de apel în această cauză penală demonstrează că nu Prisăcaru Ion este subiectul care a admis încălcarea prevederilor Regulamentului circulației rutiere și nu el a comis infracțiunea prevăzută de art. 264 Cod penal, dar Balmuș Serghei.

8.2. Succesorul părții vătămate – Mocăneț Gheorghe, Mocăneț Valeriu, care indică temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și solicită casarea deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare a inculpatului Prisăcaru Ion de sub învinuirea imputată, din motiv că fapta nu a fost comisă de el.

În argumentarea recursului invocă că:

- hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar motivarea acestei soluții este expusă neclar;

- instanța de apel greșit a interpretat circumstanțele cazului confirmate de schema accidentului rutier și de concluzia expertizei autotehnice, precum și contrar situației reale a indicat declarațiile făcute de inculpatul Prisăcaru Ion referitor la locul producerii accidentului și momentul în care s-a produs acest accident. În rezultat, conținutul argumentelor aduse de instanța de apel în favoarea poziției că Prisăcaru Ion este vinovat de comiterea accidentului, este expus neclar și ambiguu;

- în conformitate cu decizia instanței de apel a fost indicat că succesorul părții vătămate nu a fost prezent la ședința de judecată, ceea ce nu corespunde adevărului;

- pe parcursul ședinței de judecată din 26.04.2017, la care a asistat, judecătorii nu l-au întrebat cu referire la poziția sa la cererile înaintate de procuror și ceilalți avocați în legătură cu acest dosar;

- instanța de apel a admis o gravă eroare de fapt și de drept, care a condiționat stabilirea incorectă a persoanei vinovate de comiterea accidentului rutier din 03.11.2012, deoarece probele acumulate la dosar, indică la faptul că vinovat de producerea accidentului nu este Prisăcaru Ion, dar, posibil, Balmuș Serghei.

9. La recursurile ordinare declarate, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul care pledează pentru inadmisibilitatea acestora, ca fiind vădit neîntemeiate, menționând în acest sens că instanța de apel rejudecând cauza s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, just a constatat circumstanțele de drept și de fapt ale cauzei, și corespunzător, corect a încadrat acțiunile făptuitorului și a apreciat fiecare probă prin prisma art. 101 Cod de procedură penală.

Totodată, invocă că din conținutul recursurilor, se evidențiază că recurenții, de fapt, își motivează contestația prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă motivele de reapreciere a materialului probator, nu se conțin în temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

10. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acestea sunt inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate din următoarele considerente.

În speță se constată că recurenții s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și au declarat recursuri ordinare în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz, se reține că recurenții invocă prezența temeiului de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, și anume cazurile când *„instanța de apel nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii care a fost expus neclar, și că instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței”*.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că temeiul invocat de recurenți și motivele specificate în susținerea acestui temei de recurs, nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, din următoarele considerente.

Prin urmare, în privința temeiului de recurs invocat de recurenți, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, sub aspectele menționate supra, Colegiul penal constată că nu și-a găsit confirmarea în urma cercetării materialelor

cauzei, nefiind identificate careva circumstanțe care ar justifica incidența temeiului invocat, dat fiind faptul că, instanța de apel, la judecarea apelului și adoptarea deciziei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, s-a expus detaliat și argumentat asupra motivelor relevante invocate, fiind redată clar motivele pe care se întemeiază soluția instanței de apel, atât a deciziei de condamnare, cât și a încheierilor de respingere a cererilor părții apărării de numire a unei expertize suplimentare și de anexare înregistrărilor video, în baza cumulului de probe, cercetate, verificate și apreciate just prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, soluția instanței nefiind afectată de o eroare gravă de fapt, motivarea soluției fiind în corespundere cu dispozitivul hotărârii, care este explus clar, iar de către instanța de recurs ordinar nu sunt identificate temeiuri de a interveni în hotărârile instanței de apel sub aspectele invocate de recurenți.

La fel, ce ține de argumentele recurenților descrise la pct. 8.1., 8.2., prin care aceștia își manifestă dezacordul cu aprecierea probelor de către instanța de apel, și anume a declarațiilor inculpatului Prisăcaru Ion, părții vătămate Balmuș Serghei, martorilor Oprunenco Mihail, Radețcaia Ecaterina, Ciora Vasile, procesului-verbal de cercetare la fața locului, schițele accidentului rutier, raportului de expertiză auto-tehnică nr. 0339 din 08.05.2013, Colegiul penal reține că nu pot fi acceptate, din considerentul că acestea nu constituie temeiuri de recurs, reprezentând doar opinia subiectivă a recurenților, or, conform prevederilor art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept esențiale comise de instanțele de fond și de apel. Astfel, instanța de recurs ordinar nu consideră necesar de a da o nouă apreciere probelor administrate la speța dată, ce este de competența exclusivă a primei instanțe și a instanței de apel, iar instanța de recurs ca instanță ierarhic superioară, examinează cauza doar sub aspectul prezenței erorilor de drept comise de prima instanță și cea de apel la judecarea cauzei, ce în speță nu au fost identificate.

Mai mult, din conținutul recursurilor ordinare declarate, reiese că recurenții fac o proprie apreciere a probelor în temeiul cărora instanța de apel și-a întemeiat soluția, argumentându-și astfel propria versiune privind circumstanțele cauzei, iar instanța de recurs ordinar la acest capitol invocă că nu poate fi acceptată, or contravine constatărilor instanței de apel în prezenta speță, întemeiate just pe cumulul de probe descris și apreciat de instanța de apel în decizia sa.

Cu referire la argumentele inculpatului Prisăcaru Ion și avocatului Foltea Vasile, că: *„instanța de apel greșit prin încheiere a respins cererea părții apărării de efectuare a expertizei suplimentare prin intermediul unei cereri de comisie rogatorie, la instituțiile competente din România, motivând doar prin faptul că aceasta va duce la tergiversarea procesului penal, prin ce inculpatului i s-a afectat*

posibilitatea de a utiliza toate mijloacele procedurale necesare pentru apărarea sa, ce constituie un viciu fundamental și că instanța de apel a neglijat prevederile art. 142, 148, 533 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală”, Colegiul penal conchide că nu sunt întemeiate, or soluția instanței de apel redată în încheierea din 26 aprilie 2017, a fost corect motivată prin existența pericolului tergiversării examinării cauzei penale în speță, or aceasta a fost pornită la 04.11.2012 (f.d. 1, vol. I), judecarea cauzei fiind începută la 14.06.2013 (f.d. 160, vol. I), mai mult, în speță fiind deja efectuată o expertiză auto-tehnică valabilă, în privința căreia părțile nu au avut obiecții sau cereri de completare, prin ce instanța de recurs ordinar consideră nu s-au admis careva încălcări a drepturilor inculpatului Prisăcaru Ion în prezenta cauză penală.

Cât privește critica inculpatului Prisăcaru Ion și avocatului Foltea Vasile, precum că: *„în pofida argumentelor expuse în cererile apărării de audiere în calitate de martori a ofițerului de urmărire penală a SUP a IP Ialoveni, Aga Igor și Morari Vitalie, instanța de apel neîntemeiat nu și-a motivat în nici un fel soluția de respingere prin încheiere protocolară a cererii de audiere a acestor martori, aparent, aceasta fiind bazată doar pe informațiile neconfirmate documentar, oferite în ședință de avocatul părții vătămate, precum că ofițerul de urmărire penală Aga Igor nu s-ar afla în teritoriul Republicii Moldova”,* Colegiul penal atestă cu nu este relevantă și nu afectează soluția instanței de apel, or după cum rezultă din conținutul deciziei instanței de apel (f.d. 48-54, vol. III), instanța de apel și-a întemeiat just soluția de condamnare a inculpatului Prisăcaru Ion, în temeiul unui cumul de probe suficient, descris și la pct. 7.1. a prezentei decizii, apreciat corect de instanța de apel prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, prin care incontestabil s-a demonstrat vinovăția acestui inculpat în comiterea infracțiunii incriminate.

De asemenea, alegațiile inculpatului Prisăcaru Ion și avocatului Foltea Vasile, precum că: *„încheierea privind respingerea cererii de anexare la materialele cauzei a imaginilor video înregistrate la 03.11.2012 de echipa „Jurnal TV” la fața locului, este neîntemeiată, or instanța de apel nu și-a motivat în nici un fel această soluție protocolară, deși asupra necesității expunerii motivate asupra acestui mijloc de probă a indicat inclusiv Curtea Supremă de Justiție în decizia din 07.06.2016; imaginile video înregistrate la 03.11.2012 la fața locului, demonstrează faptul că elementele de identificare a autovehiculelor implicate în accidentul rutier, cioburile, petele de ulei și urmele impactului se află doar pe banda de deplasare a automobilului condus de inculpatul Prisăcaru Ion și aceste înregistrări sunt imperios necesare pentru a fi examinate în cadrul procesului”,* Colegiul penal le reține ca fiind nefondate, or la materialele cauzei penale au fost administrare suficiente probe, care incontestabil au demonstrat vinovăția inculpatului Prisăcaru Ion în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3)

lit. a), b) Cod penal, inclusiv și declarațiile martorilor oculari a accidentului Oprunenco Mihail și Radețcaia Ecaterina.

În același context, analizând textul deciziei recurate (f.d. 54-61, vol. III) în coraport cu motivele invocate de recurenți în prezentele recursuri ordinare, ce țin de locul tamponării vehiculelor, precum și în privința vinovăției inculpatului Prisăcaru Ion și dacă acesta la angajarea în depășire a revenit pe banda sa de deplasare sau nu, prezența legăturii cauzale între acțiunile inculpatului Prisăcaru Ion și urmările prejudiciabile, că accidentul rutier s-ar fi produs în urma acțiunilor părții vătămate Balmuș Serghei, Colegiul penal atestă că instanța de apel s-a expus argumentat și suficient de detaliat asupra acestor aspecte esențiale, contestate și în prezentele recursuri ordinare, bazându-și soluția pe cumulul de probe descris și la pct. 7.1. a prezentei decizii, inclusiv și a declarațiilor martorilor oculari a accidentului rutier Oprunenco Mihail și Radețcaia Ecaterina și a părții vătămate Balmuș Serghei, apreciate corect prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, care în coroborare cu celelate probe au demonstrat incontestabil vinovăția inculpatului Prisăcaru Ion în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a), b) Cod penal, iar instanța de recurs ordinar, în virtutea corectitudinii acestei motivări, pentru a evita repetări inutile, o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Mai mult, cât privește argumentul recurenților că: *„instanța de apel a comis o eroare gravă de fapt, deoarece în partea motivatorie a deciziei sunt consemnate eronat și denaturat mai multe circumstanțe cum ar fi că contrar prevederilor art. 336 alin. (3), pct.3) și art. 413 Cod de procedură penală, faptul participării fizice a succesorului părții vătămate decedate, Mocăneț Valeriu la proces în ședința din 26.04.2017, nu a fost verificat în modul corespunzător de președintele ședinței și nici nu a fost indicat în procesul-verbal al ședinței de judecată, motiv pentru care au fost depuse observații la procesul-verbal al ședinței. În confirmarea caracterului incomplet al procesului-verbal al ședinței la acest compartiment, servește inclusiv mențiunea făcută în procesul-verbal, la data de 19.05.2017, în conformitate cu care, succesorul părții vătămate Mocăneț Valeriu a depus la 26.04.2017 cerere prin care a solicitat examinarea cauzei în absența sa, în conformitate cu decizia instanței de apel a fost indicat că succesorul părții vătămate nu a fost prezent la ședința de judecată, ceea ce nu corespunde adevărului, pe parcursul ședinței de judecată din 26.04.2017, la care a asistat,*

judecătorii nu l-au întrebat cu referire la poziția sa la cererile înaintate de procuror și ceilalți avocați în legătură cu acest dosar”, Colegiul penal stabilește că cele specificate de recurenți nu pot fi considerate ca o eroare gravă de fapt, or mențiunile instanței de apel la care se referă recurenții, sunt just întemeiate în baza cererii succesorului părții vătămate Mocăneț Valeriu (f.d. 14¹, vol. III), prin care acesta a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa, despre ce a fost indicat și în procesul-verbal al ședinței de judecată din instanța de apel (f.d. 28, vol. III), iar temeuri de a interveni în decizia instanței de apel sub aceste aspecte, instanța de recurs ordinar nu identifică, din moment ce omisiunile notate de recurenți sunt neesențiale și nu afectează legalitatea soluției instanței de apel în cauza deferită judecării.

În continuare, în privința criticii recurenților că: *„analizând declarațiile inculpatului Prisăcaru Ion, instanța de apel eronat și distorsionat a indicat în decizie conținutul acestora, menționând în pct. 14 paragraful 2 că, citez: „Inculpatul a mai adăugat că lovitura a avut loc pe banda dreaptă. La momentul ciocnirii finaliza depășirea.”, deși inculpatul nu a declarat așa ceva, acesta declarând că momentul ciocnirii s-a produs după ce s-a reîncolonat pe banda sa de circulație”* Colegiul penal notează că este declarativă, or instanța de apel just și-a întemeiat această afirmație în baza procesului-verbal de audiere a inculpatului Prisăcaru Ion din ședința instanței de apel de pe 27.09.2017 (f.d. 21, vol. III), unde este consemnată această afirmație a inculpatului Prisăcaru Ion.

Totodată, cât privește motivul recurenților, că: *„argumentul instanței de apel, expus în partea descriptivă a deciziei, precum că, citez: alegațiile inculpatului Prisăcaru Ion privind pretinsul fapt că a efectuat manevra de depășire a automobilului de modelul „Mazda”, pe banda sa de deplasare...”* - nu este plauzibil, deoarece inculpatul nu a declarat nici la o fază a procesului penal că ar fi efectuat manevra de depășire a automobilului de modelul „Mazda” pe banda sa de deplasare”, Colegiul penal analizând conținutul deciziei instanței de apel, stabilește că reprezintă o invocare subiectivă a recurentului, ruptă din contextul deciziei instanței de apel, (f.d. 58, vol. III), ce nu poate fi acceptat de instanța de recurs ordinar.

În privința argumentului că: *„afirmația instanței de apel, expusă în partea descriptivă a deciziei din 15.11.2017, precum că: „Așa dar, contestarea procesului-verbal de cercetare la fața locului și a schiței, cât și a fototabelului ține de competența și dorința fiecărei persoane, iar faptul că acesta nu a fost contestat de către nimeni, nu dă valoarea probatorie a acestuia, anume în favoarea inculpatului, așa cum invocă apărătorul Foltea Vasile”, indică la faptul că poziția instanței de apel a fost acuzatoare și că aceasta nu a luat în considerare probele în ansamblul lor în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, apreciind eronat ce constată și confirmă acest act procedural important”*, Colegiul

penal conchide că nu este neîntemeiat, or reprezintă o interpretare subiectivă de către recurent a constatărilor instanței de apel din decizia sa, iar din conținutul acesteia, rezultă că instanța de apel a examinat cauza cu respectarea principiului contradictorialității stipulat în art. 24 Cod de procedură penală.

Ce ține de criticile inculpatului și avocatului cu referire la admiterea acțiunii civile de către instanța de apel, *„în condițiile în care reprezentantul părții vătămate nu a făcut trimitere și nu a solicitat verificarea cărorva probe care ar demonstra cuantumul prejudiciului moral și material, precum și faptul că în susținirile verbale nu a solicitat admiterea acțiunii civile, se demonstrează că instanța de apel a făcut abstracție de la prevederile art. 225 alin. (3) Cod de procedură penală”*, Colegiul penal le respinge ca neîntemeiate, or solicitările reprezentantului părții vătămate au fost definite în apelul declarat de acesta în numele părții vătămate (f.d. 58, vol. II), care a fost examinat de către instanța de apel în prezenta cauza penală. Mai mult, Colegiul penal atestă că la soluționarea acțiunii civile în partea prejudiciului material instanța de apel în decizia sa (f.d. 64, vol. III), concluzionând că prejudiciul material solicitat este neclar, corect a făcut trimitere la prevederile art. 387 alin. (3) Cod de procedură penală, ce stipulează că *„În cazuri excepționale când, pentru a stabili exact suma despăgubirilor cuvenite părții civile, ar trebui amânată judecarea cauzei, instanța poate să admită, în principiu, acțiunea civilă, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite să hotărască instanța civilă.”* și a admis în principiu acțiunea civilă în această parte, lăsând ca asupra cuantumului prejudiciului material să se expună instanța civilă.

Totodată, Colegiul penal notează că este corectă soluția instanței de apel și în admiterea acțiunii civile în partea prejudiciului moral, or la adoptarea soluției în această parte, aceasta just a luat în considerare circumstanțele cauzei (f.d. 64, vol. III), ce demonstrează suferințele morale ale părții vătămate, determinate anume de gradul vătămarilor corporale suportate de partea vătămată, stabilite în urma verificării de către instanța de apel la solicitarea procurorului a raportului de expertiză medico-legală nr. 3301/D din 12.12.2012 (f.d. 77-78, vol. I), în privința părții vătămate Balmuș Serghei, precum și a deteriorărilor cauzate automobilului părții vătămate, stabilite prin procesul-verbal de examinare a automobilului „Volkswagen Golf” din 16.11.2012 (f.d. 61-64, vol. I), fapt consemnat în procesul-verbal al ședinței de judecată din instanța de apel (f.d. 32, vol. III), reflectate și în decizia instanței de apel (f.d. 53-54, vol. III).

În acest context, Colegiul penal respinge și argumentele recurenților că instanța de apel și-ar fi întemeiat concluziile pe probele administrate în prima instanță, dar care nu au fost verificate în instanța de apel, conform cerințelor stipulate de art. 419, 414 alin. (6) Cod de procedură penală, or careva carențe în acest sens, nu au fost admise de instanța de apel, fapt ce rezultă din cercetarea

comparativă a conținutului deciziei instanței de apel și a procesului-verbal al ședinței de judecată din instanța de apel (f.d. 32-34, vol. III), în caraport cu soluția adoptată de instanța de apel în prezenta speță.

11. În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurenți ce ar fi afectat hotărârile atacate sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursurile ordinare declarate sunt inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate.

12. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către succesorul părții vătămate Mocăneț Valeriu și de către inculpatul Prisăcaru Ion cu avocatul Foltea Vasile, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 noiembrie 2017, în cauza penală privindu-l pe **Prisăcaru Ion XXXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **06 aprilie 2018**.

Președinte

Judecători

Ursache Petru

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin